

N:o 22.

Af herr **Reuterswärd** *m. fl.*, angående förändringar i tulltaxan.

Det stora betryck, som under en längre följd af år hvilat öfver vårt lands näringslif, föranledde redan vid 1885 års riksdag ett större antal representanter att framlägga förslag om erforderliga ändringar i gällande tullagstiftning, för att enligt de flesta andra europeiska staternas föredöme bereda landets egna näringsidkare ett väl behöfligt stöd i kampen emot den allt starkare utländska konkurrensen. Tyvärr var då öfvertygelsen om nödvändigheten af sådan åtgärd ännu icke så allmänt erkänd, hvarken i landet eller inom representationen, att man ansåg sig böra lyssna till den bittra klagan, som framkallat de väckta förslagen. Följderna häraf visade sig dock snart nog genom den allt tydligare framträdande försämringen af såväl jordbrukares som industriidkares ekonomiska ställning. Från alla delar af landet höjdes derföre starkare och ifrigare än någonsin yrkanden att vid riksdagen 1886 ånyo, och på ännu mera omfattande sätt, till representationens afgörande måtte hänskjutas förslag i liknande syftning. Detta skedde också, men, trots de ojäfaktigaste vittnesbörd om de olycksdiga följderna af en fortfarande öppen marknad hos oss gent emot en skärptare protektiv tullagstiftning i andra länder, blefvo i afgörandets sista stund med ringa röstöfvervigt de svårt hemsökta näringsidkarnes förhoppningar om någon lindring i betrycket ännu en gång gäckade.

Att här utförligare skildra arten och vidden af alla de svårigheter och olyckor, som under senaste året drabbat nästan alla landets näringar, torde vara obehöfligt. De förslag, som till ställningens förbättrande utgått från de håll, der i fråga satte ändringar i vårt eko-

nomiska system allt fortfarande bekämpats, kunna på intet sätt bereda utsigt till snar och kraftig verkan, om än de i viss mån för särskilda näringsintressen torde framdeles visa sig gagnande. Hos befolkningen i de mest skilda delar af vårt land har, såsom offentliggjorda meddelanden gifva vid handen, under loppet af senast förflutna året den öfvertygelsen allt starkare rotfäst sig, att en genomgripande ändring af gällande tullagstiftning är det enda medel, af hvilket en genast inträdande och allmänt verkande förbättring i den ekonomiska ställningen kan förväntas. Erfarenheten, som redan i andra länder vunnits, anvisar också denna väg såsom den för ändamålet säkraste att beträda.

Tyskland, Frankrike, Österrike-Ungarn, Italien, Spanien, Portugal hafva belagt de flesta jordbruksalster med införselafgifter, och Belgien, Holland, Danmark stå i begrepp att nu vidtaga samma åtgärd. Ja, i sjelfva England, som gick i spetsen för den så kallade frihandelsrörelsen, hvilken inleddes med jordbrukstullarnes borttagande, hafva starka röster höjt sig under sista året för återinförande af dessa så hårdt derstädes bekämpade tullar. Anledningen, hvarföre jordbruksnäringen i främsta rummet betraktats vara till sådan skyddsåtgärd berättigad, är onekligen att söka just i den omständigheten, att i den gamla världens flesta kulturstater jordbruket ännu är befolkningens hufvudsakligaste näringskälla, hvarföre också dess trygga ställning och förkofran i väsentlig mån betingar en ostörd utveckling af det nationela näringslivet i öfrigt.

Det har af ingen kunnat motsägas, att jordbruksnäringen jemväl i vårt land sedan lång tid tillbaka står främst bland befolkningens förvärfskällor, och det var också denna näringsgren, hvilken först och starkast blottställdes för följderna af den plötsliga handelspolitiska omkastningen på 1850-talet, hvarföre det är lätt förklarligt, att jordbruket har både största behovet af ett kraftigt tullskydd och skall kunna, sedan detsamma derigenom lyftats ur sitt nuvarande betryck, åter en gång bilda det fasta underlaget för öfrig näringsverksamhet.

Att med stöd af vår jordbruksstatistik visa, huru den växande utländska konkurrensen efter hand tvingat den svenske jordbrukaren att ändra brukningssätt och växtföljd, torde här ej vara nödigt, då detta förhållande förut är tillräckligt känt och erkänt. Lika obehöfligt må väl anses att med vår handelsstatistiks vittnesbörd styrka, huruledes äfven i goda skördeår det utländska jordbrukets här alldeles obeskattade alster uttränga landets egna, som antingen måste förblifva osålda eller afyttras till pris, som icke stå i förhållande till produk-

tionskostnaderna, hvilka väsentligen bero af det gängse jordvärdet, af arbetslörens höjd samt af låneräntan.

Till den redan nu svåra ställningens framtida förvärrande torde en utom-europeisk konkurrens allt mera bidraga. Lättade kommunikationer skola bringa allt större sädeskvantiteter från Nordamerika, Ostindien och Australien in på den europeiska marknaden.

Under sådana omständigheter *måste* svenska landtmän yrka på att, i likhet med sina yrkesbröder i de flesta europeiska länder, få ett efter här rådande förhållanden lämpadt skydd emot den växande tullfria införseln af jordbruksalster från utlandet. Så mycket större skäl gifvas för sådant anspråk, som det är ovedersägligt, att landets egen produktion snart skulle mera än tillräckligt fylla landets behof, såsom för några få årtionden sedan ännu var händelsen. Den inre konkurrensen skall derjemte vara fullt i stånd att förekomma hvarje oskäligen prisförhöjning.

Då vi alltså här nedan åter framlägga förslag till införselafgifter för jordbruksalster, gifva vi dermed uttryck åt de önskingar och uttalanden, hvilka i sådant hänseende gjort sig hörda från nästan alla delar af landet. Särskildt torde böra uppmärksammas, att inom många af senaste landstingen pluraliteten af ledamöterna undertecknat och låtit till representanter i Riksdagen aflemna framställningar i sådan syftning. Såsom de särskilda landsdelarnes förtroende-representationer, med uppgift att tillvarataga äfven näringarnes behof och intressen, måste otvifvelaktigt åt landstingen tillmätas den betydelsefulla ställningen, att de få anses vara ett troget uttryck af befolkningens önskingar i de särskilda länen. Det sätt, hvarpå senaste landstingen derjemte fyllt sin grundlagsenliga bestämmelse att gifva färg åt den politiskt-ekonomiska verksamhet, som å hela landets vägnar öfvas af Första Kammarén vid Riksdagen, bär säkrast inför representationen vittne om, huru vigtig och ytterst nödig den påkallade reformen i vår ekonomiska lagstiftning numera af landets befolkning betraktas.

Att genom jordbrukstillars införande lefnadskostnaderna för landets kroppsarbetare torde komma att på kämbart sätt fördyras, är en invändning, hvilken med mycken styrka låtit sig höra här såväl som i alla andra länder, der slik reform genomförts. Lyckligtvis har efter de noggrannaste iakttagelser erfarenheten ingenstädes bekräftat sådana påståenden. En genom ohejdadt fri införsel framkallad tillfällig prisbillighet har för de arbetande klasserna ingen afgörande betydelse. Ett stadigt och någorlunda väl löndt arbete är deremot ur ekonomisk synpunkt det angelägnaste, och den bestämdaste erfarenhet har alle-

städes bekräftat, att en stegrad verksamhet för landets jordbrukareklass samt en i sammanhang härmed ökad täflan inom landet både beredt öfriga samhällsklasser jemnare tillgång på alla lifsförnödenheter, till mindre vacklande pris, och genom höjande af köpkraften hos den talrikaste klassen af näringsiddkare framkallat större lifaktighet inom andra områden för den industriela verksamheten.

Äfven för den tynande industrien skulle läggas grunden till en väl behöflig lyftning, i händelse jordbrukstullar nu infördes. Det gifves ett naturligt samband mellan landtmannanäringen och landets öfriga producerande förvärfskällor, och hvarje tänkande svensk man måste kunna fatta, att en söndring i fråga om ett samtidigt ordnande af existensvilkoren för dem alla skulle varda ödesdiger för landets ekonomiska framtid.

Vid sidan af jordbruket är af gammalt bergshandteringen ostridigt Sveriges hufvudsakligaste näringskälla, och vi hafva derföre ej tvekat att här jemväl inrymma förslag till lämpliga införselafgifter för sådana grenar af metallisk industri, hvilka hittills äro i saknad af erforderlig tryggad ställning.

Vidare äro meningarne, om än i viss mån delade beträffande graden af behöfligt skydd för näringarne, fullt eniga derom, att tullagstiftningen bör kunna bidraga att stäfja benägenheten för öfverflödig vällefnad, för kostsam lyx och flärd, hvarföre behörigt afseende också är af oss fästadt på en lämplig förhöjning af sådana tullsatser, hvilka för nu angifna ändamål torde efter våra förhållanden varda kraftigast verkande.

Att till fromma för landets arbetande klasser nedsätta eller, der så ske kan, helt och hållet afskaffa sådana införselafgifter, hvilka för närvarande hvila på mera allmänt nödvändiga förbrukningsartiklar, som i landet ej äro föremål för produktion, torde likaledes böra behållas i sigte såsom ett önskningsmål vid en tullreform, i den mån statens finansiela ställning sådant medgifver; men då det näppeligen låter sig göra att nu vid framläggande af dessa våra förslag beräkna, huruvida Riksdagens bifall till flere eller färre af de äskade tullförhöjningarne skall kunna medgifva minskning af den hittills från de så kallade finanstillarne påräknade statsinkomsten, torde det lämpligast böra åt bevillningsutskottet öfverlätas att framdeles under riksdagen föreslå beloppet af den nedsättning som kan anses med tullreformen i öfrigt stå bäst tillsammans.

I öfverensstämmelse med hvad här ofvan andragits samt med tillkännagifvande, att de af oss föreslagna tullsatser, såvidt de ej röra

jordbruk och bergshandtering, äro i allmänhet de samma, som för några år sedan af tullkomitén förordades i dess väl motiverade tariff-förslag, tillåta vi oss vördsamt föreslå,

1:o att Riksdagen ville besluta de förändringar i gällande tulltaxa, hvilka här nedan äro af oss föreslagna, hvarvid i fråga om jordbruks- och en del industritullar vi utbedja oss, att beslut så skyndsamt må fattas, att före sjöfartens allmännare öppnande innevarande år de beslutade ändringarne kunna varda tillämpade, samt

2:o att i fråga om lämplig nedsättning i de så kallade finanstullarne, bevillningsutskottet behagade med begagnande af dess grundlagsenliga initiativ göra den framställning, som efter afgörande af de särskilda här berörda förhöjningarne i införselafgifter kan i betraktande af statsinkomsternas behöriga betryggande anses tillräddig. Om remiss af denna vår motion till bevillningsutskottet få vi vördsamt anhålla.

Föreslagna tullsatser.

Taxa n:o		Pr	Kr.	öre.
	<i>Spannmål, omalen:</i>			
	Hvete	100 kg.	2	50
	Råg, korn och majs	»	2	—
	Hafre och vicker	—	Fria.	—
	Ärter och bönor, ej specificerade	100 kg.	2	—
	Andra slag, ej specificerade	»	1	50
	<i>Spannmål, malen, mjöl och gryn:</i>			
	Alla slag	»	3	50
	Mjöl af arrowrot och andra vegetabilier, som ej kunna inbegripas under spannmål eller hänföras till medicinalier	»	3	50
	Frö, Hamp-, lin-, raps-	—	Fritt.	—
	Timotej	1 kilo.	—	5
	Alla andra slag, ej specificerade	»	—	15
	Kli, alla slag	100 kg.	—	30
	Malt	»	2	—
	Ris, oskalad	»	2	—
	Risgryn, Rismjöl	1 kilo.	—	4
	Gryn, af spannmål, se spannmål.			
	Andra slag	»	—	10
	Potatismjöl, äfvensom stärkelse af hvete, potatis eller andra vegetabiliska ämnen	»	—	14
	Fläsk	»	—	10
	Kött	»	—	5
	Smör, äfven konstgjordt	»	—	10
	Ost	»	—	15
	Ister	»	—	6
	Pressjäst	»	—	15
	Bröd, finare småbröd, cakes, pepparkakor	»	—	25
	Andra slag	»	—	4

Taxa n:o		Pr	Kr.	öre.
105	<i>Fartyg</i> och båtar, alla slag, med tillbehör. 1 eng. reg.-ton	—	25	—
113	<i>Fjedrar</i> , till begagnande för jernvägsmateriel	1 kilo	—	6
153	<i>Gevär</i> , skjut-, alla slag, vigten af födral och deri in- lagda tillbehör inberäknad	»	—	80
	<i>Gevär</i> : Delar af gevär förtullas såsom det ämne bearbetadt, hvaraf de bestå.			
	<i>Jern och stål:</i>			
231	Tack- och barlastjern samt skrot	100 kg.	—	80
232	Jern- och stålgöten samt smältstycken	»	1	20
233	Balk-, hörn- och s. k. façonjern, samt jernvägsske- nor, mer eller mindre bearbetade	»	2	50
234	Andra valsade eller smidda stänger	»	2	10
235	<i>Skurfjern</i> , skarfbultar, rälsspik, muttrar, skrufvar och naglar om 12 mm. eller deröfver i diam.	»	6	—
236	Valsade eller smidda plåtar, ej specificerade, utan öfverdrag af zink, tenn, koppar, bly eller annan metall eller fernissa samt utan vidare bearbetning än att de äro böjda eller med hål försedda	»	3	50
	Broar och delar dertill, takstolar och dermed jem- förligt arbete	»	4	50
	Valsade eller smidda plåtar, polerade, slipade, fer- nissade, lackerade eller öfverdragne med koppar, tenn, zink, bly eller annan oädel metall	»	6	—
	Ankare, draggar, kettingstoppare, kettingskrokar, roderjern, skeppsknän	»	4	—
	Smidda, valsade eller af smidbart jern eller stål gjutna, ej bearbetade delar till maskiner, åkdon, lokomotiv, lokomobiler, ångsprutor, jernvägs- och spårvägsagnar, symaskiner samt till åkerbruks- och annan redskap	»	3	50
	Plogar, harfvar och dylik gröfre åkerbruksredskap, ej specificerade, kanonrör, smidesstäd, smidesham- mare, vagnfjedrar, skrufstycken, bräckjern	»	3	50
238	<i>Kettingar</i> och kedjor, hvari länkjernet har en diame- ter under 13 mm.	»	10	—
	från 13 mm. till 25 mm.	»	7	—
	25 mm. och deröfver	»	3	50
239	Spik af 45 mm. längd och deröfver samt nitnaglar ..	»	4	—
240	Spik, kortare än 45 mm. samt nubbs, trådstift, sko- stift och knappar	»	15	—
241	Trä-, lås- och trådskrufvar	1 kilo	—	15

Taxa n:o		Pr	Kr.	öre.
243	Gjutna rör, balkar, kolonner, lyktstolpar, staket, grafvårdar, eldstadsroster, hällar, lod och vigter samt gjutna, ej bearbetade delar till: Ång- och andra maskiner af alla slag samt till ångpannor, åkdon och redskap.....	100 kg.	2	—
244	Spisar, ugnar, kaminer samt gjutna, icke emaljerade, glaserade eller förtenta grytor, pannor och mortlar samt krubbor	»	4	—
245	Bord, soffor, stolar, fotskrapor, spottlådor, port- och dörrfyllningar, lyktarmar, press- och strykjern samt alla ej specificerade gjutna artiklar, som ej äro emaljerade, glaserade eller förtenta	»	10	—
246	Kopiepressar, eldredskaps- och paraplyställ, blomsterställningar, kaffe- och köttqvarnar, fruktskalnings- och andra dylika för hushållsbehof afsedda maskiner ..	»	20	—
247	Finare ej specificerad gjutgod, såsom blomstervaser, byster, fruktskålar, korgar, lampor, ljuskronor, ljusstakar, medaljonger, pappershållare, presenterbrickor, skrifdon, tändsticks- och urställ med flere likartade ej till bijouterivaror hänförliga artiklar...	»	30	—
248	Kassakistor, kassaskåp, sängar, af värde.....	—	15 %	—
249	Andra ej specificerade jern- och stålvaror, äfven i förbindelse med trä, förgyllda, försilfrade eller förnicklade	1 kilo	—	70
250	Polerade, lackerade eller emaljerade.....	1 kg.	—	35
251	Andra slag	»	—	15
252	Jernvägsmateriel, ej specificerad, eller delar deraf 100 kr.....	—	15	—
356	Maskiner eller bearbetade delar deraf, ej specificerade:			
	1:o) lokomotiv, lokomobiler, flyttbara ångmaskiner, ångsprutor och gasmaskiner.....	100 kg.	15	—
	2:o) ångmaskiner, andra slag, ej specificerade	»	10	—
	3:o) ångmaskiner för fartyg eller båtar.....	»	15	—
	4:o) ångpannor.....	»	10	—
	5:o) maskiner, andra slag, ej specificerade, hufvudsakligen bestående			
	a) af trä	»	4	—
	b) af gjutjern	»	6	—
	c) af smidjern eller stål.....	»	8	—
	d) andra oädla metaller	»	10	—
	Redskap och verktyg, ej specificerade, förtullas så-			

Taxa n:o		Pr	Kr.	öre.
	som det ämne, bearbetadt, hvaraf de hufvudsakligen bestå.			
	<i>Sprutor</i> , alla slag, äfvensom tillbehör, af värde.....	—	10 %	—
	<i>Symaskiner och bearbetade delar deraf:</i>			
	Fotställningar, äfven i förbindelse med trä.....	1 kilo	—	20
	Öfverdelen eller sjelfva maskineriet.....	»	—	80
	Ej bearbetade delar till symaskiner: se <i>jern och stål</i> .			
	<i>Sågar, sågblad och sågbladsämnen</i> hänföras till redskap och verktyg, ej specificerade.			
540	Tråd, jern- och stål.....	»	—	4
	Arbeten deraf: duk och linor.....	»	—	15
574	Under rubriken vagnar och åkdon, som nu lyder »vagnar och åkdon, jernvägsvagnar inbegripna» borttages de senaste tre orden och i deras ställe tillägges efter under n:o 574 upptagne andra slag: <i>Jernvägsvagnar</i> , se jernvägsmateriel.			
	<i>Koppar</i> : rå och skrot.....	»	—	8
	garad eller raffinerad.....	»	—	10
	smidd, valsad eller gjuten: plåtar och andra ämnen för bearbetning.....	»	—	15
	kopparbleck, bult och spik.....	»	—	15
	andra helfärdiga arbetade arbeten:			
	opolerade.....	»	—	35
	polerade.....	»	—	70
	<i>Metaller</i> , sammansatta:			
	arbetade.....	»	—	10
	skrot.....	»	—	08
	arbetade: plåtar, tuber och rör, latun och trådband, samt andra ämnen för ytterligare bearbetning.....	»	—	15
	bleck, bult och spik till fartygs förhydning.....	»	—	15
	andra slag, oäkta lahn och metallduk, derunder inbegripna mer eller mindre förgyllda, försilfrade, förnicklade, pläterade, eller med s. k. guldfernisso öfverstrukna.....	»	—	70
	utan sådan beläggning eller bestrykning.....	»	—	35
	<i>Tråd</i> af koppar eller sammansatta metaller oförgylld eller oförsilfrad.....	»	—	25
	<i>Bly</i> : arbetadt.....	»	—	5
	arbetadt, ej specificeradt, omäladt och olackeradt, samt hagel.....	»	—	12
	plåt, rör, bult och tråd.....	»	—	10
	mäladt och lackeradt.....	»	—	35

Taxa n:o		Pr	Kr.	öre.
	Zink: plåt och bleck	1 kilo	—	6
	förgylt, försilfrad eller förnicklad	»	—	70
	utan målning, fernissning eller annan ytbetäckning	»	—	12
15	Apelsiner och citroner	»	—	25
24	Band och silkessammet, helsiden	»	5	—
25	halfsiden	»	2	50
39	Bijouterivaror	»	1	—
48	Blommor: konstgjorda	»	15	—
49	delar till konstgjorda blommor	»	6	—
72	Broderade arbeten draga lika tull med tyget, med tillägg af	—	50 %	—
78	Bränvin och sprit af vindrufvor	1 liter	—	60
104	Etuïs	1 kilo	1	—
124	Fruktar, inlagda	»	—	50
138	Galanterivaror	»	1	—
163	Glas: fönster- och spegel-, ofolierade	»	—	20
164	d:o » »	»	—	30
165	d:o » folierade	»	—	30
166	d:o » större dimensioner	»	—	45
191	Handskar, alla slag	»	3	—
216	Hängslen, af siden eller halfsiden	»	2	50
218	andra slag	»	1	—
222	Instrumenter: alla slag, kirurgiska, optiska	»	—	35
224	fortepianon, tafflar, pianinon	styck.	100	—
225	flyglar	»	150	—
	Kläder etc. förtullas med förhöjning af	—	50 %	—
297 }	Konserver	1 kilo	—	50
298 }				
213	Korkar, skurna, utan beslag	»	—	35
341	Luktvatten: alla slag	»	1	50
	Läderarbeten; anmärkning: härunder inbegripas läderremmar att begagnas till maskiner	—	20 %	—
344	Lök	1 kilo	—	10
356	Maskinerier, redskap och verktyg	—	5 %	—
368	Musslor, ätbara, friska	1 kilo	—	10
392	Oljor, flygtiga, ej specificerade	»	1	50
406	Paraplyer och parasoller: af siden eller halfsiden	1 styck.	1	—
407	andra slag	»	—	40
409	Parfymer, ej specificerade	1 kilo.	1	50
416	Perlemor, arbetad, oinfattad	»	1	—
426	Phymer	»	10	—
441	Russin	»	—	25
472	Skodon; anmärkning: särskildt inkommande s. k. nät-			

Taxa n:o		Pr	Kr.	öre.
	lade öfverdelar till skodon förtullas enligt ofvan anförda bestämmelser med tillägg af	—	50 %	—
483	<i>Snörmakeriarbeten</i> , hel- eller halvesiden	1 kilo	5	—
494	<i>Spetsar</i> , silkes-.....	»	5	—
495	andra slag	»	2	50
506	<i>Strumpor</i> af hel- och halvesiden.....	»	5	—
516	<i>Svampar</i> , ätbara	»	—	50
	<i>Tegel</i> och andra arbeten af eldfast lera	100 kilo	—	40
535	<i>Töbak</i> , arbetad: cigarrer och cigaretter.....	1 kilo	4	—
555	<i>Möbler</i> : försedda med stoppning, men utan öfvertyg; förtullas med förhöjning af	—	50 %	—
	med stoppning och öfvertyg	—	100 %	—
574	<i>Vagnar</i> , andra slag; anmärkning: uppstår tvifvel till hvad slag ett åkdon är att hänföra, utgår tullen med 10 proc. af dess värde, dock ej utöfver.....	—	200	—
576	<i>Vantar</i> , hel- och halvesiden	1 kilo	5	—
	<i>Verktyg</i> eller delar deraf, ej specificerade	—	5 %	—
582	<i>Vin</i> , alla slag, med 25 proc. alkoholhalt: på fat, större eller mindre	1 kilo	—	30
	på andra kärl	1 liter	—	65
586	<i>Vindrufvor</i>	1 kilo	—	25
	<i>Väfnader</i> : helsiden-:			
593	felb och plysch	»	2	50
594	andra slag, guld- och silfvertyg.....	»	5	—
	halvsiden-:			
595	felb, plysch, faltar	»	2	50
596	andra slag	»	2	50
613	af lin, andra slag	»	1	75
617	jute- oblekt, pack- och säckväf	»	—	7

Stockholm den 27 januari 1887.

Patric Reuterswärd.

C. E. Casparsson.

J. V. Dahl.

I här ofvan framlagda förslag instämna hufvudsakligen:

R. Klinckowström.

Alfr. Bevell.

C. P. af Burén.

Thor Ekenman.

Adolf Unger.

Harald Ericsson.

Wilhelm Tham.

Magnus Unger.

P. M. Söderberg.

<i>Herman Behm.</i>	<i>Carl Trolle-Bonde.</i>	<i>F. A. Boström.</i>
<i>J. S. F. Stephens.</i>	<i>L. M. Carlsson.</i>	<i>W. Lindahl.</i>
<i>J. Pehrsson.</i>	<i>H. Wrangel.</i>	<i>C. Christenson.</i>
<i>Nils Fock.</i>	<i>C. F. Barnekow.</i>	<i>P. Jönsson.</i>
<i>N. Fosser.</i>	<i>Victor v. Post.</i>	<i>O. Bergius.</i>
<i>Carl von Baumgarten.</i>	<i>P. E. Lithander.</i>	<i>M. Falkenberg.</i>
<i>Joh. Lundin.</i>	<i>N. J. Boström.</i>	<i>J. E. Nyström.</i>
<i>L. de Geer.</i>	<i>F. v. Essen.</i>	<i>H. Gyllenram.</i>
<i>J. Bengtsson.</i>	<i>Fr. Strömfelt.</i>	<i>O. W. Odelberg.</i>
<i>R. v. Essen.</i>	<i>Philip Klingspor.</i>	<i>J. O. Sundström.</i>
<i>Arthur M. Koch.</i>	<i>Helmer Falk.</i>	

N:o 23.

Af herrar **Stephens** och **af Burén**, om tull å jern och vissa metallarbeten samt produkter af jordbruksnäringen m. m.

Sveriges import af jern och jernvaror, som från 5-års-perioden 1866—70 till 5-års-perioden 1871—75 ökats med 345 %, har enligt kongl. tullverkets beräkning de senare åren uppgått till följande belopp, nemligen:

År 1882	52,256,522 kg.
» 1883	78,139,245 »
» 1884	77,335,081 »

Då exporten enligt samma beräkning samtidigt minskats i värde med i rundt tal 2 millioner kronor, så synes här af att svenska bergshandteringen måste numera inom eget land uthärda en svår och ona-